

## Coboară iarna

Dan Lazarescu

---

E frig, coboară iarna din nord tot mai la vale.  
Ce poftă mi se face de tine și de foc!  
Mă năpădesc deodată dorințe ancestrale...  
S-aud trosnind în vatră și-n brațe să mă-ntorc.

Să pâlpâie tavanul de-a flăcărilor joacă  
Și tu, deloc cuminte, sălbatic să mă prinzi  
Cu brațele de tâmple, lăsându-ți gura toată  
Să-nfrupte-a mele buze, vulcan să mă aprinzi.

Afară să răzbată prin brazi un șuier rece  
De parcă polii Terei s-ar fi mutat aici.  
Noi să privim în sobă cum fagul iute trece  
Din lemn în diamante de jar, rubine mici...

Să tăvălim pe plită un măr tăiat în două  
La copt, simțind mireasma lui dulce, de Crăciun,  
Ne-om prinde iar în brațe mânați de-o poftă nouă  
Și-om face și-om desface ce nici nu pot să spun.

.....

E frig, coboară iarna din zonele polare.  
Noi ne-am luat în brațe și focul l-am aprins  
Să potolim dorințe din vremuri ancestrale...  
În vatra noastră-i trosnet, în noi un dor nestins.